

AZ ARANY NAP VERSEI

1. HELYEZETT

10. b. osztály:

A szerény kisegér

Volt egyszer egy egérke,
Úgy hívták, hogy Szerényke
Félt ő biz az apjától,
De inkább a macskától.

Sajtot lopni alig mert,
Míg aztán egy lyukat lelt,
Nem sejtette nagy a baját,
Hogy ott találja a macskát.
„Ide majd elrejtőzhetek,
hogyha veszély fenyeget,
Ide ne nem kecmeregsz,
No, macska, itt kereshetsz!”

Macska fekszik a réten,
Éhes volt már egészen,
Elindult ő vadászni,
Jó falatot találni.
Ment a mezőn, mendegélt,
Még egy szép tisztásra
Még a szép tisztáson állt,
Egy egérlyukat talált.
Gonosz terv volt fejében,
Jókedvű volt egészen.
Dicsfény villant szemében,

Közelebb ment merészen.
Panaszosan fölajdult,
„Jaj, a gyomrom megfájdult!”
Egy darabka sajtot adj,
Éhen pusztulni ne hagyj!”

Hangot hall a távolból
Tompán, mint egy bablogból,
Másik egér közeleg:
„Eledelt hozok neked.”
Közel lép a macska is,
„Minden falat drága kincs!”
Ugrana már sebesen,
Száját tartja hevesen.
Fut hirtelen Szerényke,
Gyökeret dob fejére.
Míg a macska kesereg,
Elfutnak az egerek.

Otthon van már Szerényke,
Körötte sok egérke,
„Világi hős biz te vagy,
Ünneplés a jutalmad.”

„Nem érdemlem meg én ezt,
Ilyet más egér is tesz,
Nem hagyhattam szenvedni,
meg kellett hát menteni.”

2. HELYEZETT

8. a. osztály:

Ha,

Torkomban ismeretlen
Horda hordja
Szavaimat rendezetlen
Sorba fonja mely
Azt mondja
Nem kellett volna

Benned régen éltetett
Fényes fészert
Melynek mélyén
Térképeztem fel
Feltaláló énem.

Nem szokatlan talányom
Közé tartozna lányunk,
A kép melyet elfeledtetett
Rettenetes tetted.

2. HELYEZETT

10. c. osztály:

Szerénység

Ismervén egy lelket
szíve tiszta, mint a kikelet
kinek senki tudá tetteit
csendben tevé dolgait
nem vár érte dicséret.

Oly korban, hol piszkos a szeretet,
hol szél fújja el a kedves lelkeket
E személy, melyet én se ismerék
szerettek megsegítésére sieté.

S az éj leple alatt titkon ment életet,
s ezért nem vár el köszönetet
ahogyan a nap felkele távoli bércek mögül
tettei, mint a Hold fénye teljesen elterül.

3. HELYEZETT

11. b. osztály:

Lelkemben ég a Forradalom

Hazámban dül a Forradalom
Körülöttem halott halom.
Gyermekek az utcán sírnak,
Az oszlopok megroppannak.

Lelkemben ég a Forradalom,
Eltévedtem nagy utamon.
Eszméim már homályosak,
Fájdalmaim valódiak.

Puska dördül, golyó röpül
Csöppnyi földre terül
Soha többé igazság,
Elbukott a szabadság.

Állj fel fiam! Kiáltottam,
Én magam is talpra álltam.
Kell lennie még reménynek,
Az ország egyszer majd felébred!

Győzni fogunk, nem adjuk fel!